

# LA LITERATURA I LES MEMÒRIES COM A FONT DE L'ESTUDI DELS MALNOMS

Emili CASANOVA

1.- No es pot concebre cap estudi d'onomàstica històrica sense tindre en compte el malnom, tant per a l'estudi de l'antroponímia -una gran part dels llinatges han estat abans veraders malnoms- com per a la toponímia -bona cosa de topònims procedeixen de malnoms, fet que normalment no es té en compte pels etimologistes com, per exemple, per Coromines-. I a diferència de topònims i llinatges -que trobem documentats en padrons, en censos o capbreus- la vida del malnom és efímera -la creativitat del poble bateja una persona segons les característiques personals, per algun episodi de la seua vida, per alguna qualitat o defecte, nom que normalment no es transmet als seus fills- o no queda fixada ni documentada en cap repertori -perquè es considera pròpia de la creativitat popular o és insultant-. Per això l'estudi històric de qualsevol tipus de malnom és ben difícil, siga el col·lectiu (per exemple, per què els habitants d'Ontinyent són rabuts) o el particular (per què i des de quan la meua família són *panses o xoros*).

Suplir esta mancança només la veig possible, a més de documentació administrativa o sacramental -que esporàdicament arpleguen malnoms-, amb el buidatge sistemàtic dels noms populars que apareixen en les obres literàries i especialment en les de finalitat més popular i satírica, a la manera que Joaquim Martí ha fet amb els noms propis dels Col·loquis valencians, o jo mateix vaig fer amb els noms de la Gatomaquia Valenciana de Bertomeu Tormo. Obres com *La Terra del Xe o Tipos de sabata y espardeña de Martí Gadea* són una bona font per a estos estudis, tant pel que fa a l'inventari de noms com per a esbrinar el seu origen. Fa temps que arplegue textos valencians d'este tipus com a complement de l'onomàstica històrica i desitjaria que la mateixa tasca es fera a Catalunya i Balears. Per això, és el meu propòsit ara editar tres mostres d'esta literatura: dos poemes i un llistat de malnoms trets d'unes memòries, deixant per a més avant el seu estudi lingüístico-onomàstic -integrat en un estudi més ample-.

2.- El primer poema "De lo que diguem mals noms fets en cabrerots i altres coses extranyes que es diuen al meu poble dintre del que jo he pogut bassinetjar i la meua gossera m'ha deixat escriu-re", és de Francesc Bru Juan (1910-1989), natural de Canals, autor molt popular al seu poble, i d'un ric llenguatge. El poema arplega una part dels malnoms de Canals vius o recordats per ell l'any 1960.

El segon poema “La foguera” és de Miquel Ferrandis (1877-1962), natural d’Aielo de Malferit, mestre d’escola i autor d’una ampla obra lírica. El poema expressa el sentiment que molta gent té i sobretot tenia fa 50 anys dels malnoms, com a onomàstica lletja i indigna de les persones educades.

El tercer text és l’inventari de malnoms del llibre de memòries de Gonzalo Giro-nés Pla (1908-1984), “Historia de un español. Un testigo de los mártires”, editat a Ontinyent en 1997 i escrit en 1983, llibre testimoni d’un vencedor de la república a Ontinyent i la guerra civil.

He respectat en l’edició les grafies dels originals, i només he posat els accents per a una millor lectura.

#### a) DE LO QUE DIGUEM MALS NOMS FETS EN CABREROTS I ALTRES COSES EXTRANYES QUE ES DIUEN AL MEU POBLE DINTRE DEL QUE JO HE POGUT BASSINETJAR I LA MEUA GOSSERA M’HA DEIXAT ESCRIU-RE

El bon humor és lo sa  
i riure és que et fa bo;  
no se açò com eixirà  
si bé o pegarà un tro.  
Ho he fet amb el bon sentit  
i perque ningù s’ofenga  
ni menys que done un mal crit.  
No es disguste qui ho entenga.  
Molts han desaparegut,  
altres com a testimoni  
han fet millor que han pogut;  
com els més bon patrimoni.  
Començament.  
¿Per què queriendo escribir  
algo festivo, vanal,  
m’ha de fer mal el quixal  
i l’humor té que fugir?...  
Todo és rodarle a la noria  
para que vuelva la chispa  
i a mi los nervios me crispa  
tener tan poca memoria.  
Ara, a mi m’agradaria  
recordar coses d’abans,  
apodos extravagants  
com Plantes i Madremla.  
Garroffins, Rossos, Pintats,  
Garbes, Reis i Costellars,  
Criailles, Botifarres,  
Mamfes, Cametes i Naps.

Borumballes, Morro-vért,  
Curritacos i Palletes,  
Xirivies, Calderetes,  
Llanderes i Cap-sagrat.  
Tros- d’or, Naris i Cuets,  
Caganders i Montesins,  
Bacores, Morros, Confits,  
Tarures i Rollosecs.  
Pintos, Pirris i Malenes,  
Peliblans Ussia, Blanes,  
Grilles, Norascos, Miquèles  
Albornós i Macarenes.  
Pexirris, Fignes, Terrera,  
Lenyeta Mellats, Polites  
I Pepica l’Albardera.  
I altres com són les Galles  
Gafarrons i el tio Saoro,  
com l’amic Quico Parroro,  
Canimers, Veuetes, Parres.  
Puix aixina no volent  
tinc seleccionats apodos bonics,  
xocants i rumbosos,  
festius, de lo mes valents.  
Me’s olvidaven les Paues  
i en pareix que les Chellines,  
Bonyigues, Bosses, Menines  
Chernes i les Ximornaves.  
Quasi res diu el paper  
si l’oblit era menut...

També José el Papeler,  
 Pogato, Sopa, El Sellut.  
 NO pense si no que crec  
 allò que dona sabor  
 i falta Ginio el Tambor  
 mateix que Cagalló Sec.  
 Barrals, com Secs i Cotilles,  
 Maues, Perduts i Pauletets,  
 Barrachina, Llavoretes  
 Pelaets i Pelailles.  
 Ara em vendria de perles  
 que n'hi hagueren Bassenilles,  
 Polls, Pollastres i Conilles  
 aixina com Porcs i Esmèrles.  
 Pero em pense que hi ha Pusses,  
 Gorrominos, Beneits,  
 Pucheus, Conciencies, Ardits,  
 Torrons, Capeles i Musses.  
 Brunos, Punches i Capanes,  
 Verderols i Carboners,  
 Fesols, Caparros, Fusters,  
 Picorros i Sagrantanes...  
 Podria posar Gaona  
 Chamon, Catarro, Canut...  
 ¿per què no Sento el Morrut  
 mateix que Carmen La Tona?...  
 Que lluny veia al Tio Gras  
 i al tio Quico Sanroc,  
 al pare del bon Palloc  
 i un que li deien Papàs...  
 ¿Per que em deixe a Charandel  
 Flare, Bacora. Picanya  
 als fills de Duardo Canya  
 Capellans i Carnicers?...  
 En va pel cap la Repica  
 la Bucaca i les Talaues,  
 Serilo, les Catalanes  
 i tots els que es diuen Pipa...  
 Tinc la família Lusgarda  
 i la família Les Rates,  
 en el Secanet Les Gates  
 i en el Goleró La Narda.  
 En pense que Pacholí  
 si no estic equivocat  
 vivia prop de ca El Rap  
 mes cap ací de Foguit.

Cascats, Panyeros, Violes,  
 Fava, Collet, Castellano,  
 els fills del tio Quinsiano  
 les Savales i Mussòles.  
 Capitan, Pixa-Conills,  
 Garrapata i Petroliera,  
 les Morunes i Gambera  
 i un grapat de Moixentins.  
 I de Sinya?... Què mos dius?...  
 Pimentones, La Migueta,  
 els Serradells, La Parreta,  
 els Gallos, Bello i Queriú.  
 Després tenim a Mangaot  
 cèlebre nom de Teatre  
 Gato, Ricuelo i el Sastre  
 Tomaca i el tio Quitot.  
 S'enrrecordeu de Morodes?...  
 Un home lleig com el porc,  
 Lunares, Taio, Virot  
 i Chirlaque el de les moles.  
 Saleta, el Cabiscòl, Mangolí, Sarco i Pa-  
 lletes,  
 el Povil, Chimots i Chetes  
 i el tio Eusebio Bolot.  
 Açò és oli en un cresol,  
 ja tinc a Fusero i Chapa  
 Dacseta i el tio Mata  
 amb el Mocho i Verderòl.  
 En deixava als Rovellats,  
 a les Rulles, la Culela,  
 un que li deian l'Agüela  
 i la família deis Gats.  
 Climentes, Retors, Torís,  
 Monesillo, Coscorró,  
 Conde, Chano, Guitarró  
 a Torrella i als Felips.  
 Ara en vénen de molt grossos  
 com Cerdans i Pajarones  
 la Papelera, Manoles  
 i més d'un que pega mossos.  
 Com també en queda pensant  
 per si la gent es disgusta  
 per que al Senyoret de Fusta  
 no et tinga jo que posar?...  
 Teresa la Peirona  
 i els xicots de Godefredo,

les Varistes, el Melero,  
els Valencians i la Mona.  
Açó crec que ja s'acaba  
i ben jugá la partida  
entre Flor, la tia Niua  
i una que li diuen Tana. S'enrrecordeu  
de Marrana?...

Les Corrites i els Bessóns,  
Sarampilla, Carrerons  
les Nastasies i la Blana?...

Si cregueu que no hi ha  
per a guapos i valents  
i caure-li algú les dents  
i posar-se la bancà...

Estic que la bava en cau  
recordant una molt bona,  
Corraleta era la dona  
venia xufa i cacau...

Era en el cine Español,  
Paco Belo, bon pinyolminjavem en san-  
ta pau...

Pasava per el pasillo  
en la cistella en la mà  
pregonant a veu danyà ¡Caramelos...  
Bocadillos!...

Quan es girava d'espal.les  
nosaltres fent-mos uns bons sequillos  
sisejant-la la cridàvem.

Ella es girava, venia,  
es parava allí davant  
amb els ulls fixos, mirant,  
la pobra dona patia.

Aixina vàries vegades;  
per que nosaltres mirant  
miràvem més en davant  
i ella mirava debades.

A la tercera vegada  
sense parar de mirar  
com un novillo bramava;  
la pobra ni retxistar  
tota tiessa se'n anava  
amb el coll dret i el net  
desitjant-se un bon pet  
que eseguida se'l tirava!...  
Tota ofesa se n'anava  
descabsà per l'explosió

i no faltava miró  
que en la barreta es pixava.  
Ens riem i érem felicos...  
Joventut més beneida...  
Pobra dona, quina vida...  
Xiquets de fum i pastissos.Però anem a  
la faena...

Ja tenim Esquiladors  
Ganduls, Garbori, Llorons,  
Quintines fins el bon Mena.  
Roc i Raspa i el Ratao,  
Rasquera, Rulla i Redó,  
Pantorrilla i Paixeró,  
Perlito, Xepa i Pacalo.  
Una Pepa del Racó  
Juano i les Tardanes,  
La Relleua, Cansa-¡nimes,  
Nas Pelut, Sarèus, LLidó.Quiquilles,  
LLoquero, Rayo,  
Sentana i el Sort del Rei,  
L'Albercoc, L'Espardenyer  
i el Tio Ximo Llusiano.  
Lleuises, Piula, Locaries,  
Rabosa, Seba. Negrón,  
Chincha, Geròni Ninón  
Merescals i Senreals.  
Ripolla, Salut, Suera,  
Rufines i la Romana,  
Campaner, Chapa, Manyana,  
Panchuts i la Sabonera.  
Caguets, Coixo-Sigarro  
Lorcana, Els Cassolers,  
Cassola, Chato, Caell,  
Cara Amarga i el Mansano.  
Malt tiempo, Mustio, Manòtes  
Manisero, Mossegona,  
Mancholí, Mulo, Pelona  
Morito i les Manroques.  
Granet, Gadea, Galan,  
Carrasca, Patre, Piquero, Llibrellers,  
Cotó Bouero  
Generosa i Guisabèl.  
Uno que Cagava molt,  
Purgatori i el Pasiego,  
L'Estanquer com el Gallego,  
Tinya Tèc i el Tio Dragó.

No sé hi ha per on pegar  
però en ve al cap el record  
de mon tio Pepe el Tort  
i Miquel de Baltasar.  
Tinc al cap un vers molt curt  
en el carrer ensenyat,  
el sabia fins el gat  
i del mes gran al menut.  
“Ferri bustèrri, caldera cremà, Pepeta la  
vella, ha mòrt condemnà” Era l’agüela  
“rebelde”  
vivía en San Juan de Dios  
no tenia ni un mal gos  
pero si el genit célebre Francisqueta  
i fugint sempre acertaves. Per on paren  
les Eusebies  
Boja i el tio Albaet?...  
Belardos, Blancos, Petet  
Boludas i Quico el Negre.  
Ostia, Secilia, del Orgue,  
Selenta, Ròques, Sogret,  
Cotó, Borinota; el Peix,  
el Travat i el tio Verge.  
Tres-ous, Tràpula, Titella,  
Xinxeta, Salut, Cuadrats,  
Cotonetes, Coronats  
i un que li diuen Mamella.  
Corna Xaleco Casaca Cremapaelles,  
Carlina  
Casera i Carabasina,  
Morilla, Monyeny i Manfa.  
Estudiantes i l’Herbero  
Escritures i Curetes  
Cassoleres i Cahetes  
Pastereta i el Perero.  
Ara que pense i recorde  
per no fer-li la punyeta  
que també la tia Sapeta  
tenia bones memòries.  
De gràcia diu que curava  
i en el paladar tenia  
una creu que s’engolí  
i crec que mai s’ofegava.  
Sempre hi ha manifesteres  
de classe que abunda tant  
que enfadaven molestant

volent vore les creuetes.  
Un dia, la més valenta  
la para enmig del carrer  
sense la dona voler  
i l’altra quasi rebenta.  
Li diu que té un desig gran  
de vore-li la creueta.  
Per fi li diu la doneta  
que mirara al paladar.  
Obri en paciència la boca  
i l’altra es queda mirant  
en els ulls allí escarbant  
quasi que es tornava loca.  
Mira mira,... Ja la veus?...  
No!... Li contesta enbovà.  
Açò portarà jaleo  
per que Felips, la Fartera  
Panchuts, Pancheta i Serena  
criden a Dulcemeneo.  
Matalí, Matalafers  
les Mares, la Canterera  
Fariners junt la Cabrera  
fan barca en els Tramussers.  
Pesota, Pera, Pasiego,  
Rojo, Vinagre, Corxanes,  
Clavelito i les Panenes  
Polla Polsera i Xaleco.  
Calderes i Corralets  
La Nena i el tio Pollo  
i el Pintat armant el rollo  
a Penyes i Pelaets.  
Carreró, les Pepetes  
Ei del pes, Cuarteronet  
Genares i el Morenet,  
Boca, Fontero, Ulleretes.  
Les Pesaores, Patricies,  
Cagarri i la Pallassa  
i una que viu en la Plaça  
que té més panxa que cuixes.  
Barrilet, Xerif, Deu-duros,  
Paronet, Mosca. Hornilles,  
Verga, Parrussa, les Lilles,  
el Doctor, Guixes i Curros.  
L’apodo de les Hornilles  
en recòrda Aiacor  
on avuí no fa pudor

de quadra ni de Garrilles.  
El dia de la pujà  
agafant els diset anys  
amics bons de la fartà  
on no cabien desengnays,  
poc més de poqueta nit  
correguent i berenant  
xistes anavem contant  
fent aquell curtet camí.  
Quan de promte diu el Rei:  
m'ha caigut la llonganissa  
constestarem plens de rissa...  
A vore si la trobem!  
S'havia enfosquit un poc  
i tots miravem a terra  
quan d'angunia un crit brollava  
l'amic en cara de porc.  
¿Què li passa a eixe xilló  
que ha tirat el berenar?  
Sense saber ni pensar  
s'ha fotut un cagalló  
Aquell perd el companatge,  
l'altre valent tira mà  
i sampa una caguerà  
que li mou tot l'engranatge.  
Piera, Mansano, Soler,  
el Pintor, tots tan amics  
com Jornet, morts, bons xics,  
molt humans com saber fer.  
Un gran record per a ells  
i altres que jo apreciava,  
com poc a poc tot s'acaba  
uns mes joves altres vells.  
Pense en la dona barbuda  
del cantó del carrer Baix,  
tenia molts més quixals  
que te Pilar la Garruda.  
Les Sastres, Regaliciero,  
Pantorrilla, el Regaor,  
La Mamelluda, el Ladron  
i el tio Quico l'Herber.  
Pavies, la Mijarmuda  
la Micolaua i Monjera  
fent romanç en la Casera  
i la tia Montauta.  
Morenos Rossos i Blanc

i un coixo que val per tres  
molt amic del Cordobés  
que va venent els iguals.  
El Negre, Nardo i Noieta  
en les dies de verema  
fent-li sempre la punyeta  
a Confit i la Carpena.  
Coca Tendra, el Xurrero,  
Xoneta, Xepa i Ximin  
llegien a Jeromin”  
En Vicent el carretero.  
Mijarmuda, Maquiniste  
Cara de Ric i Carreres,  
Machaco, les Llibrelleres,  
Liborio, Petet, Calistres,  
Cabellots i Molineta,  
Molinero, Mosca i Nano,  
Oreja, el Noi, Juano,  
la Porróna i Pata-tiesa.  
Marxa atràs, la Manisera  
especialisà amb els sants,  
els fills del Monosipal  
el Mestre i la Colandera.  
El Califa, Cuarteró,  
Corbata, Xispa i Caxap,  
Carrasca, Canyot, Privat,  
la sorda del Goleró.  
Aquella llum que tant brilla  
propet de la Canimera  
són els ulls de la Melera  
I el Blanquet de Pantorrilla.  
I Quico el Margallonero.  
Ja sé... No hi era d'ací...  
Però estic pensant en mi  
i vull guardar-li el “recuerdo”.  
Així com a Quico el Bovo  
que obria l'ull amb els dits  
i a Jaume tot esperit  
capritxós al pa i al rollo.  
Els tres ens caigueren be.  
Tio Quico, un margalló!...  
Jaume,... Vols coca o torró?...  
Jo a Pascua em casaré...  
Cadascú una versió...  
Un Quico allumenat...  
L'altre molt més apagat...

Jaume, malcrió i dengós.  
Tres apodos aseats,  
Margallonero, Bovo, Coca...  
La cançó obri la boca...  
Mol desents i mol honorats.  
Que foren uns desgraciats?...  
no se fins a quin estrem...  
Poca feina, contents...  
Dormits, vestits i menjats.  
La vida no es donà més;  
molt poc varen agafar.  
¿Com seria el seu final?...  
Per mi un abraç... Què més...  
Hem quedat que avui l'humor  
no ens ha de abandonar;  
Hem de seguir nomenant  
tot açò en molt d'amor...  
Boleta, Barrut, Belleso,  
Apos, Gramera, Escolana,  
Arremacha, la Cacaua,  
i aquell que li deiem Tiesso.  
Les Tomeus, Traga-ninyos,  
Toni-Rosa, Tonellaeas,  
Mulato, Pansa, Comare,  
el Sastre, Blanco i Morillo.  
Bolcabarcos, Cabiscoles,  
Casabona i Caragol  
i la Promesa del Sol  
el Kaiser i Cases-noves.  
La Parranda, La Pallera,  
La Piula, Pote, Polopes,  
Petonet, Peixos, Quitotes  
i els bons pantalons d'agüela.  
Pajareles, Purgatori,  
Polito i la Pelossa,  
Porselanero i la Gossa,  
Cuadrat, Cabreta i Garbori.  
Buenos dias, Cosetera,  
Campana, Calveta, Seba,  
Cova, Melencies, La Sega,  
Set tratges, La Safranera.  
Vampiro, Sorda, Rabosa,  
Valero, Carbó, Xixarra,  
Sombrerot i La Chaparra,  
Segonero i Carabassa.  
Calores, La Canterera,

Polomet, Santa, Sabata,  
Sardinica, Sagristana,  
Sénsi i Contribucionera.  
Pantalones, Palafanga,  
El Tio Sénto el Bombero,  
Jose M. L'Houero,  
Morondo, Sentim, Cutxara.  
Sènsi, Capela, Carbó.  
Preguntes i el Serradell;  
Carbuo, El Corretger,  
Salustiana i Borrelló.  
Rullo, Rollo, Rull i Rabo,  
Rabosa, Chato, Cruel,  
Rajola i Sènto fem,  
Fustera, Estanquers El Cabo,  
Leonor L'Espardenyera,  
Gafarrina, El Gallinero,  
Juanico, Gafes, Sarguero,  
Gallito, La Pablanquera.  
Rebusca i el Regalao,  
Mussol, el Resto, Panema,  
Pastisser, Machaco, Sella,  
i el tio Pepe el Salao.  
Malia la que feia Pastes,  
Maravilla i els Mellats,  
Boqueta, Bova, Reals,  
Els Marques i algures Castes.  
En deixava sense to  
un més sabut que el notari,  
Visantico el Millonari  
i un que li deien Petòt.  
No se si tinc a Garrico  
Carabaseta i Camiles,  
Quicando, Les Vallaines,  
i Quiquet del Ramonico.  
Aldai, Rasquera, Xixarra,  
Nas pelut i el Lletero.  
Pollastre, El Tramussero,  
La tia Conxa la Barra.  
El Xispa, Mosca i Mosquit,  
Sarampilla i Sabatones  
Les Vindes i Les Llorónes  
Sopa i Antonio Petit.  
Ascla d'or, Atauter,  
Petra, Mosso, El Perolero,  
La Canterera, Granero,

Granera i El Llanterner.  
Nas de Chorisso, Tabales,  
Pucheu, Polonia i El Bravo,  
Jaume el Carnero, El Pratao  
Alico i les Florianes.  
Romo, Moneta, Galan,  
Lliberata i Fariners,  
Maicalles i els Corchans.  
Matacaballos, Mahoma,  
Quico Ullots i La Relleua,  
Rabo d'Aca i La Majoma.  
Mahoma: te lo digo en castellano  
por ser tu d'aquellas tierras.  
Buen muchacho, una fiera  
frente a la vida luchando. T'enrecordes,  
ja fa anys  
de la festa de la fava?...  
La mona qui la portava?...  
Beguent, minjant i ballant.  
Havia montat kiosco  
Titella, avui ordinari  
i seguns el calendari  
ens serviria un bon mosto.  
Entre faves, caragols  
menjarem tots a la gana,  
La Torre era una flama,  
Rotjos com a perdigots.  
Estàvem tots els amics  
en la plena efervescència  
quan passa Amparo la Sensia  
Èsgarraósimals i Grills.  
En la taula del costat  
estava Joanet i Tormo,  
Ricardo, Sensio, El Mordo  
Francisco i les amistats.  
Com estàvem en edats  
poc més o menys paregudes,  
la sang mateixes mogudes  
ens juntàrem tots sentats.  
Uns pregonant molt trempats  
i els altres solta la grenya,  
en galletes, vi i conyac  
Sensio ens convidà a paella.  
Entrarem per el postic  
i botarem la sequieta  
que encara que es estreteta

algú quasi es clava dins.  
Un pollastre i la gallina  
fregirem per la paella  
i es minjarem la morella;  
la carna estava menina.  
Jo dalt de l'habitació  
gitat, disfrutant la mona  
en visitava Mahoma  
per a rebre instruccions.  
En un llit que havia en front  
i fent com a que dormia  
gitat allí, Madremia  
Jojim el germá major.  
Treia el coll llarc i enrogit  
com un pollastre morrongo  
i si senta algun crit  
l'allargava com un fongo.  
En això Barrilet passa  
i ordene als meus amics  
que es deixaren de bramits  
i buscaren la matança.  
El poll allargava el cap  
olorant el que pesava  
i quan més, més l'estirava  
allargant la cresta un pam.  
Jo els deia, calleu, calleu per favor  
que ens escuadrinya Joxim  
i si s'alça tots morim  
a tirs o algo pijor.  
Als peus del meu llit,  
Mahoma i resitant aquell drama  
s'agenolla ple de flama  
i en diu blanc com la paloma:  
Francisco, mi pescadito,  
¡he encontrado la matanza!...  
¡Morcilla i el pan bendito!...  
Havia clavat el braç  
i agafant les botifarres  
a mossos se les menjava  
i al pobre Jojim ni cas.

Aquell alçava el cabet  
com si fos una animeta.  
Eixe sampa l'escopeta  
i a tirs ens deixa a tots secs.  
¡La paella ja está a punt!...

A les quatre del matí  
el poal plenet de vi...  
Del cap ens eixia fum...  
Que desastre de paella,  
dolça, crua i empastrá;  
tingueren mol bona ma  
al tirar-la a la sequieta.  
I com a broma final  
de fer el porc i l'abús,  
Ramon fort com un obús  
arruixaba amb el poal.  
Alló hi era el gran femer  
la roba feta una merda  
es feu rotja, groga, verda.  
Feina pel tintorer.  
Qui t'havia d'haver dit  
Amparo per la vesprada  
que ferem la marranada  
en ta casa aquella nit?...  
Però deixem l'ocurrit  
i anem a Mata-Caballos  
Morro-Cerdá i el pansit.  
Ninya bonita, Pauletes,  
Borinota, El tio Magro,  
Barrera, Bollo i el Chato,  
Escritures i Seguetes.  
Morro blau, El Calerer,  
Pichonets, Mérdá, El Bravo,  
uno mol pòrc i mol guarro  
i el tio Pepe el Forner.  
Generosa, Perdiguera,  
Vicent de L'Hort i L'Escata,  
Botero, Rulla de Batsa  
L'Alquiler i La Cabrera.  
I Mols mes que jo no se  
ni falta que en fa tan poc,  
per que ja tinc mal de pòt  
de pensar si hi ha et tindré.  
No tinc ganes de buscar  
per que estic mustio i panssit  
I si algú et tinc repetis  
es per que me s'ha escapat.  
No mes sent si hi ha disgusts  
d'algú que no està posat  
i plora desesperát  
per l'oblit que jo he tingut.

No he pogut, veritat.  
Sols voldria que la història  
d'açò tinguera memòria  
per "BO I DOCUMENTAT"  
Dic o no la veritat?...  
Ni que siga Quelo i Quico  
l'apodo sempre es bonico  
quan es mes destrellat.  
Ja se que en casa es riuran  
de l'estrany vocabulari  
que en mi no sentiren mai  
i tots miram-se diran:  
Vaja un tio calendari.  
Calendari de paret,  
de cuina o de butxaca  
no té cap fill ni cap net  
i quan vol es tira un pet  
en ca Suncion la Bucaca.  
Molt amiga aquesta dona  
com la delicada Rulla  
esperitual i bona;  
dos noms que a tot hom ets sona  
com de la xulla arremulla.  
Tambe aquell que destaca  
Francisco el Regaliciero  
Maquiniste, la Rabassa  
Lunares, Penya i Petaca  
Varilo, Fleix i el Torero.  
No sóc un destrellat  
per haver escrit assó  
pensant amb aquell ratat.  
No m'omplit tan poc el cap  
però si ho trobe bo.  
Així que en perdonareu  
si algú se sent ofés.  
Un bon recado a Relleu  
la Llaganya, El Cacauer  
i al tio Batiste Fem.  
I vos pregue en veritat  
que tots compregueu la idea  
i el temps que jo tinc gastat  
i haveros documentat  
en cultura. "ASI SEA".  
Vull que primer en perdoneu tots  
aquells en que m'he clavat fins en bona  
fe desde luego, (No feu com altres)